

Orožje na gradu Riegersburg

Sklop orožja na gradu Riegersburg sestoji iz oklepov, oklepnih delov, sabelj, mečev ter pušk in pištol najrazličnejših tipov. Vidimo jih v sklopu razstave na gradu.

Obiskovalec je vključen v razstavo, se pravi, da je posebno zaželeno, če otipa objekte ter jih tudi preizkusi.

Soba 1: Sunek ter vbod

Vitez.

Priča o bleščečem junakum, ki je rešil device, pa tja do roparskega viteza, do mračnega viteza, ki kot potepuh oropa navadne popotnike in tako naprej...

Ob vsem kar pa počenja, vitez nosi oklep, kar ga označuje. Morda pa tudi ne?

Kot marsikdaj pa obstaja razlika med vizualno predstavo ter resničnostjo. Prvotno je bil vitez nižjega plemstva, jahač s oklepom, nosil je sprva luskasti oklep, kasneje pa verižnasto srajco ter čelado. Šele v poznem srednjem veku, od pribl. 14. stoletja naprej pa se je spremenil oklep oz. deli le tega v to, kar danes imenujemo viteški oklep. Prikazani oklepi oz. oklepni deli izvirajo večinoma iz 16. stoletja.

Niso jih nosili vitezi, temveč vojni jezdec, oz. najemniki. Helebarde, kopje, sulice ter meči so v glavnem iz iste obdobja.

Rdeče vitrine:

Helebarde, orožje (za sunke ter vbode), ter oklepni deli iz 16. stoletja. Vidimo prebodeni najemniški oklep (težak pribl. 14 Kg).

Rumena vitrina:

Tri dvoročne sulice, težke okrog 3,5 kg, ter približno 1,7 metrov dolge.

Zelene vitrine:

Samostrelca iz 16. in 18. stoletja.

Lovski sokol s kapo

Kopja ter mozolji, ki so jih uporabljali v boju, kot tudi pri lovu, ter močno orožje ki so ga uporabljali pri lovu na divje prašiče.

V sobi vidimo še:

Dve mogočno okrašeni čeladi iz 16. stoletja, viteza na konju, ki nosi „turnirski oklep“ (Težak pribl. 22 kg), le ta pa je bil verjetno izdelan šele v 19. stoletju.

Soba 2: V boj

Za orožje in njegovo uporabo je potrebno zadosti znanja ter spretnosti, v davnih časih pa predvsem zadosti fizične moči. V tukajšnjem prostoru pa lahko vsak preizkusi, kako težka je bila puška oz 16. stoletja in kako težavno je bilo zadeti v cilj.

Rdeče vitrine:

Pribl. 450 let stare luntovske puške z zaponkami ter kavljem (težke med 8 in 10 kg), opremljene s kavljem, ki omiljujejo enormni sunek nazaj. Vidimo še meče ter sablje večinoma iz 16. in 17. stoletja, ter meče, ki spominjajo na osmanski vpliv.

Rumene vitrine:

Levo ter desno ob vhodu vidimo razkošno orožje, ki ga niso uporabljali pri vojnih spopadih.

V sobi vidimo še:

Na ogled je še orgelski top, ki pa še nima vžigalnega mehanizma. Smodnik so vsuli direktno v vdolbino na cevi ter ga vžgali.

Poleg tega še dva možnarja, ki so ju uporabljali ob alarmu.

Vidi se model gradu Riegersburg.

„Lahko se dotaknete“

Puška z luntovsko zapanko sestojč iz stare cevi ter novega ročaja, puška iz današnjega časa z modernim daljnogledom,

2 čeladi.

Soba 3: Streljanje

Večina pušk ter pištol je iz 16. In zgodnjega 17. stoletja, se pravi, da so nabijali smodnik ter kroglice v sprednjo stran cevi. Najstarejše strelsko orožje iz poznejšega srednjega veka je imelo samo eno cev, na končni strani je bila izvrtina, skozi le to so prižigali v cev napolnjeni smodnik.

Rdeča vitrina:

Puška z lunto ter zapajem, puške s kolesnim zapajem nekaj delov s kombiniranim vžigalnim mehanizmom, vse to iz 16. ter zgodnjega 17. stoletja.

Omenjene puške tehtajo med 2,5 in 6,5 kg, dolge pa so od enega pa do 2,5 metra.

Lahke puške imenujejo arkebuse, težje pa muskete. Vidimo še posamezne dele ter pribor.

Rumena vitrina (stena):

4 puške v razkošni izdelavi (s kamnatim zapajem), tri od teh je osmanskih iz 17. in 18. stoletja.

Rumena vitrina (stoječa):

Dvobojne pištole iz 18. in 19. stoletja.

Jezdaške pištole s priborom (iz 16. in 17. stoletja).

Zelena Vitrina (stoječa):

Bogato okrašene lovske puške od 16. do 19. stoletja, od tega tri tromblon, lijaku podobno cevjo.

Soba 4: Sedanjest

Puške s prednjim nabojem, ki smo jih preje videli, so morali pred vsakim strelom sprotoma nabiti.

Toda že okoli leta so obstajale le te z nabojem od zadaj že z izdelanimi patronami. Nekaj let kasneje pa so že uporabljali namesto črnega, nitro-smodnik (ki se ne kadi, je varnejši ter bolj eksploziven), s tem pa ima močnejše zapiralne sisteme oz načine. Zvrsti pušk, ki so se pojavile okrog leta 1890, so lahko nabijali z več patroni (magazini). Pri zvrsti puške Steyr-Mannlicher M 95 lahko nabijamo le-te z enostavnim repetiranjem naprej in nazaj. Tako lahko vajeni strelci oddajo 30 strelcev na minuto. S v prostoru razstavljen avtomatsko puško MG 42 lahko oddamo 1200 strelcev na minuto, pri vsakem sprožku pa se avtomatično dodaja nova patrona.

Rdeča vitrina:

Puške z nabijanjem od zadaj ter repetirke od srede dokonca 19. stoletja.

Avtomatske juriške puške, avtomatske pištrole, strojnica ter puška za ostrostrelce (20. stoletje).

Polavtomatska pištola (21. stoletje).

Vso prikazano orožje so razvoji oz ličenčni proizvodi avstrijske orožniške družbe (ÖWG) oz današnje Steyr Mannlicher GmbH.

Zelena vitrina:

Sest lovskih pušk. Medtem ko so do srede 20. stoletja preoblikovali vojno orožje za lovščino, dandanes izdelujejo posebno oz specialno orožje za lov.

Vidimo puško z zrnjem za lov na malo divjad (zajce, fazane ...). Posamezna patrona ne vsebuje več le enega projektila, marveč več zrn.

Rumena vitrina:

Puška za športno streljanje v zaprtih prostorih (gostiščih) do konec 19. stoletja. Moderne zračne puške, zračna pištola.

Zahvaljujemo se vam za vaš obisk ter zanimanje; upamo da se ponovno vidimo!